

Bakancsluxus

Az On The Spot-stáb kalandozása a chilei vendéglátás nyomában a sivatagban és Patagóniában.

Írta: **CSEKE ESZTER, S. TAKÁCS ANDRÁS**

ATierra Atacama lobbijában egy középkorú pincérnő megkérdi, hozhat-e valamit inni. A hosszú repülő- és autótúrán friss gyümölcslevet kérünk, ha lehet. Nem lehet. „We don't do that here!” A hölgy tulajdonképpen kioktat, hogy a sivatagban a víz óriási érték (mintha a frissen facsart gyümölcsléhez kellene akárcsak egy csepp víz is), és mégis hogyan hozathatnának friss gyümölcsöt ilyen messzire (mintha a tíz perc autótúra található oázis lakói nem természetének finomabbnál finomabb gyümölcsöket, például narancsot is). A meleg fogadtatás egy hidegzuhannyal felérő felfedezéssel ér véget: a hölgy nem pincér, hanem az éjszakánként és fejenként (!) 1000 dolláros hotel vezető menedzsere.

Időközben befut egy igazi pincér is. Kiderül, hogy az alkalmazottak nem beszélnek angolul. Cserében mérgesek, időnként egymással veszekszenek, és szinte sohasem mosolyognak. Negyven vendég reggeliztetésére jutnak ketten, nem csoda, hogy némelyik az idegösszeroppanás szélén imbolyog a teáskannával a kezében. Ebédnél még a brit vendégek is a közel nyers halra panaszkodnak, a vegetáriánus opció pedig rendre a húsos főétel körete. Azt hittük, ez az ugandai krejzlerájokon kívül már tényleg egyetlen talponállóban sem fordulhat

FOTO: ON THE SPOT

A SÓS LAGÚNÁBAN BIZTOSAN CSAK PÁR ŐRÜLT FRANCIA ÉS A FLAMINGÓK LEBEGNEK, OLYAN HIDEG A VÍZ.

elő a világon, de végképp nem Dél-Amerika messze legfejlettebb országában, Chilében.

ATACAMA-SIVATAG: FLAMINGÓK ÉS KAKTUSZOK

Mindezt tökéletesen feledtetik a Halál-völgy és a Hold-völgy földöntúli homokdűnéi, ahol le lehetne forgatni a Csillagok háborúja jó néhány epizódját. Vagy a négyszáz éves kaktuszerdő. Egy kaktusz legfeljebb két centit nő évente, többnyire magányos harcos, de itt kilomé-

tereken keresztül, generációkon át sorakoznak a nyolcméteres kaktuszok. Aztán ott vannak a kanyon tövében a sziklákba vájt, természetes, örökké bugyogó termálmedencék is, a turisták és a helyiek együtt strandolnak a sivatagi jakuzzikban. Ha itt túl sokan vannak, a sós lagúnában biztosan csak pár örült francia és a rózsaszín flamingók lebegnek, olyan hideg a víz. Éjjel pedig annyi csillag van az égen, mint sehol. Nem véletlenül a környékről tanulmányozza őket még a NASA is. Egy szóval kárpótol minden, amiért az Atacama-sivatagba készült az ember, Santiago de Chilétől 1500 kilométerre. Kocsival két nap, repülővel két óra.

A legkülönbözőbb fazonok járnak erre, a nyugat-európai nyugdíjas házaspártól a fiatal dél-amerikai hegymászóig. Az egyik túravezetőnk röhögve meséli, miközben a Toco-hegy

Egy nap alatt négy évszak váltakozik

több mint ötezer méteres csúcsának megmászására kapacitál, hogy az egyik híres európai futballklub chilei játékosa nagy mellénnyel vágott neki a hegynek, végül rinyáló kisfiúként fordult vissza félúton, mert halálra rémült megdagadt végtagjai látványától. A barátnője zokszó nélkül följutott a csúcsra, hehehe. Másnap inkább egy másik túravezetővel megyünk kirándulni, nehogy egyszer a magyarokról is szóljon majd egy ilyen vidám kis történet.

Így ismerkedünk meg Pamelával, az indián idegenvezetővel. Ma már ő is a turizmusból él, de kamaszkorában hevesen tiltakoztak őslakos barátaival a szállodák ellen. Úttorlaszokat állítottak a munkagépek elé, mert az első atacamai hoteleket éppen az ősi indián temetőik földjére építették. Aztán persze győzött a kapitalizmus, és Pamela évtizedek óta hozza-viszi a turistákat. Úgy mutogatja szülőföldjét, az Atacama-sivatagot, mintha minden kőhöz és kaktuszhoz régi, szeretetteljes viszony fűzné. Amikor megkérdezzük, hogy az atacameñók nyelvén hogyan hívják a patakot, amin átkelünk, azt feleli, fogalma sincs. Kiderül, hogy már az ükanyja se tudta volna megmondani, mert az európai hódítók egyik első rendelete volt, hogy aki nem spanyolul szólal meg, annak kivágják a nyelvét. Az atacameñók asszimilációja rövidre zárva.

A kaktuszerdőben egy ideig némán bandukolunk, aztán az egyik legnagyobb angol ruhamárka egykori CEO-jába botlunk. Dél-Amerikában utazgat, azon gondolkodik, hogy mihez kezdjen az életével. Ki akarja szellőztetni a fejét, ezért jött a sivatagba. Csak olyan munkába fogna, amit élvez, és aminek értelme is van. Elég pénze van ahhoz, hogy soha többé ne kelljen dolgoznia. A topmenedzserletet megsenyvedte, végül egy betegség miatt állt fel bebetonozott tünő székéből. Hazament, és három hétig csak aludt. Most három hete csak barangol. Bejárása van David Cameron dolgozószobájába, miközben a Munkáspárt is kapacitálja, hogy álljon közénk, mi pedig azt javasoljuk, hogy küzdjön a kaktuszok kipusztulása ellen.

PATAGÓNIA: STEAK, KESELYŰK, GLECCSEREK

A Tierra Patagonia mindenben az atacamai testvér ellentéte: az egyik legcsodálatosabb hotel, ahol valaha megszálltunk. Mésziról szinte észrevehetetlen, annyira belesimul a környezetbe, közelebről a semmi középebe. Közel-távol se épület, se autó, se betonút. A civilizáció nyomokban sem lelhető fel a környéken. A hotel a Torres del Paine Nemze-

ti Park határára épült, éppen a Torres csúcsai-val szemben. Mind a negyven szobából a havas hegycsúcsokat látni a hatalmas türkiz tó mögött, de még a kinti jakuzziból is. A mínusz öt fokos levegőből a negyvenfokos gőzölgő vízbe bekúszva még az ex-CEO is feledni fogja minden kínját

A patagóniai túrák egyik legmaradandóbb eleme, hogy úton-útfélen a természet körforgásába botlunk. Felkoncolt és kizabált guanakók, kondorkeselyűk által megtisztított báránybordák, köröző madárrajok, és ha igazán szerencsések vagyunk, átsuhanhat előttünk egy-egy puma is. Nyugalmat áraszt magából a táj, a hatalmas séták hegyeken-völgyeken át, és az egy nap leforgása alatt váltakozó négy évszak is. Délelőtt egy szál pólóban császkálunk a tó partján, este zuhogó hóban hallgatjuk a közeli gleccserről leszakadó jégtáblák recsegését.

Vacsoránál két amerikai házaspárral találkozunk, az egyik hölgy hupikék, a másik rózsaszín futócipőben virít, a férjek belebújós makkos félcipőkben. Elpanaszolják, hogy az utazási iroda nem figyelmeztette őket, hogy Patagóniához túracipő dukál. Három nappal később ugyanezekben a színes és makkos lábbelikben libbennek ki csomagjaikkal a bejáraton. Most már csak az érdekel minket, hogy vajon miért nem vásároltak a hotel túraboltjában egy-egy pár rendes bakancsot.

A Tierra szállók tulajdonosai Purcellék, mi is az ő nagyvonalú vendégszeretetüket élvezük, így szerencsére az ő kontójukra esszük az óriás fésűkagylót az Atlanti-óceánból. Természetesen az egész család imád túrázni. Több mint ötven évvel ezelőtt az apuka, Henry Purcell építette meg Dél-Amerika máig egyik legnépszerűbb síresortját, aztán a fia, Miguel szúrta ki magának az Atacamát, majd néhány éve Patagóniát is. Utóbbiba beledtak apa-ityanyait, ez érződik is a hotel minden szegletén, a skandináv belsőépítészeti megoldásoktól a konyakválasztékig. A koncepció lényege, hogy akinek mindene a természet és a kirán-

A túravezetők komplett piknikszettel kísérik a csapatot

FOTÓ: ON THE SPOT

A TÚRÁKHOZ SAJÁT KULACS JÁR FRANCIA ÁSVÁNYVÍZZEL, SVÁJCI FORRÓ CSOKIVAL VAGY SZINGAPÚRI TEÁVAL.

rel is el lehet indulni, és van, amit csak gyakorlott hegymászóknak ajánlanak. Összesen vagy huszonöt helyszínre szerveznek programokat, néha hajón, néha lovon, többnyire gyalogszerrel. Az egész napos kirándulásokon a vezetők komplett piknikszettet cipelnek a hátukon. Mikor megállunk, forró leves, olívbogyó, sajtok és házi sütemény kerül az erdei terülj-terülj asztalkámra. Közben a szállodában a főszakács étkezésről étkezésre kitesz magáért, a chilei vörösborokról nem beszélve. Itt tényleg nem kell feladni se a gasztronómiát, se a kényelmet pusztán azért, mert a világ végén járunk. De ne hagyják otthon a bakancsot! **F**

dulás, de szereti a kényelmet is, az a csillagos ötös túra után este olyan ötszillagos steaket vacsorázhasson, mint Gordon Ramsay londoni éttermében, majd olyan ágyba zuhanjon bele, amely lehetne bármelyik New York-i luxushotelben is. A szobában minden vendéget egy kis téglya házi készítésű szőlőszír vár, ugyanis erre felé állandóan fúj a szél. A túrákhoz mindenkinek saját kulacs jár, amit francia ásványvízzel, svájci forró csokival vagy szingapúri teával töltenek fel. A legjobb antarktisi és tűzföldi túravezetőket csábítják fel ide a szezonra, ősztől tavaszig (a hotel csak ilyenkor van nyitva). Három különböző erősségű túra közül lehet választani, némelyikre még pacemaker-

Az **On The Spot** a 80 éves Air France járatain utazik

AIRFRANCE **80**